

Rudolf Steiner

Oplodnenie včely

Včelia matka sa narodí v oblasti slnka, nevychutná až do dna slnečné pôsobenie, ale u neho do istej miery ostane. Celý zástup robotníc sa síce slnečného vývoja zúčastňuje ešte naďalej, neprejde však k vývoju pozemskému. Teraz sa tieto robotnice cítia byť s matkou spútané; nie snád' preto, že by boli pod samotným slnkom, ale preto, že vôbec zotrvali v slnečnom vývoji, cítia sa s ňou byť spútané. Vo svojom vývoji sa neoddelili od vývoja matky. Tu však dochádza k nasledujúcej veci. Keď vznikne nová matka, musí dôjsť k zásnubnému letu. Matka vylieta do slnka. Oplodnenie je u včiel vôbec niečím zvláštnym. Vtedy sa to neodohráva tak, že by tu bolo niečo na spôsob svadobného lôžka a

že by sa tí, ktorých sa to týka, uchýlili behom oplodňovania do súkromia, ale odohráva sa to úplne inak. Vtedy sa ide s oplodnením práve na verejnosť, na najprudšie slnko, a síce, čo vyzerá veľmi pozoruhodne, až tak vysoko ako to len ide. Matka letí ako vysoko len môže v ústrety slnku, ku ktorému patrí, a trúd, ktorý ešte môže prekonať svoje sily Zeme – lebo trúdi sa so silami Zeme spojili – ktorý ešte môže vyletieť do týchto výšok, môže vysoko vo vzduchu vykonať toto oplodnenie. Potom sa matka opäť vráti a kladie vajíčka. Vidíte teda, že včely nemajú svadobné lôžko, zato však svadobný let a práve vtedy, keď chcú mať oplodnenie, vzlietajú, čo možno najďalej k slnku. Ako je tiež známe, že k zásnubnému letu potrebujú včely dobré počasie, vtedy potrebujú skutočné slnko, lebo za zlého počasia k nemu nedochádza. Z toho všetkého je vidno ako matka ostáva príbuznou Slnku.